

A dobronhegyi Ilona-kápolna

2009 június 02. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Magyar Nemzet szombati magazinjának egyik legérdekesebb sorozatát közöljük le folytatásokban, melyben a remek Ludwig Emil megmutatja nekünk a rejt?zköd? Magyarország eldugott kincseit, melyek mellett sokszor figyelmetlenül elhaladunk a mindennapi rohanó életünk során. Vigyázzunk ezekre a páratlan kincsekre, hiszen

ezek a kincsek alappillérei szeretett Hazánknak.

Kevés megkapóbb, szemet gyönyörködtet?bb látvány van, mint egy erd?s-hegyes tájban magaslaton álló, öreg fákkal övezett régi kápolna. A romantika korának fest?i nem ok nélkül választottak témául ilyeneket, képeik mély érzelmekr?l árulkodnak, rejt?zköd? gondolatokat sejtetnek. A régmúlt világ néma tanúi, viharos évszázadok szerencsés túlél?i ezek a megszentelt épületek.

A Göcsej dombság es?járta vidékén, üdezöld erd?vel a háttérben t?nik szemünk elé egy kis tornyos templomocska a Zalaegerszegr?l dél felé kanyargó országútról. Több száz esztend?s, sokat látott hársak ?rködnek mellette. Teskánd és Dobronhegy községek közt, az úttól nyugatra keskeny d?l?út vezet fel a dombtet?re. A régi, elhagyott temet?ben álló kápolna valaha egy bizonytalan nev? Árpád-kori falu plébániatemploma volt, a település a török id?kben enyészett el. Az eredetileg Szent Mihály arkangyal tiszteletére emelt, sokáig elhagyatott épületet a XVIII. században visszatér?, a közelben új községet alapító katolikus hívek állították helyre, és tették újra használhatóvá. Ekkor kapta második, Szent Ilona titulusát, amelynek okát és hátterét nem tudjuk. A IV. században élt római császárné magyarországi kultusza, népi hagyománya f?ként a szent kereszt megtalálásának legendájához kapcsolódott, csupán egy-két középkori Ilona-patrocíniumot ismerünk, kés?bb is inkább a templomalapító vagy a kegyúr testvérének, feleségének, leányának nevét örökítették meg ily módon. Talán ez utóbbi történt itt is.

A kis dobronhegyi kápolna arányos barokk összképéb?l is kit?nnek középkori jegyei. A XIII. században épült, téglából, amint sok korabeli rokon emléke Zalában, Somogyban, illetve a Dunántúl nyugati, északnyugati felében. A templomhajóhoz keleten félkörívvel záródó szentély kapcsolódik, amelyet egy aszimmetrikus pillér támaszt. Nyugati homlokfala elé lép ki fele tömegével a haránt irányban téglalap szelvény? torony, ezen keresztül nyílik a széles kosárív? kapuzat. Az 1979-ben elvégzett régészeti kutatás alkalmával került el? a bejárat fölött látható befalazott körablak, és ekkor bontakozott ki a homlokzaton az idomtéglákból készült, íves román kori árkádsor. A torony emeletén és keleti oldalán a tatárjárást követ? fél évszázadra valló, keskeny tölcsérablak látható, míg a hajó déli falán már az újjáépítés korában nyitott, tágasabb ablak bocsátja be a világosságot.

A húsz éve restaurált m?emlék viszonylag távol a szomszédos településekt?l, viszonylag jó állapotban dacol tovább es?vel, széllel, fagygyal. A könyörtelenül perg? id?vel.

Ludwig Emil, mno.hu

Ajánló